

Vec T-354/99

Kuwait Petroleum (Nederland) BV proti Komisii Európskych spoločenstiev

„Štátna pomoc — Oznámenie Komisie o pomoci de minimis — Zvýšenie spotrebných daní na pohonné látky — Pomoc čerpacím staniciam — Ropné spoločnosti — Riziko kumulácie pomoci — Doložka o správe ceny — Zásada správneho úradného postupu“

Rozsudok Súdu prvého stupňa (druhá rozšírená komora) z 31. mája 2006 . . . II - 1480

Abstrakt rozsudku

1. *Žaloba o neplatnosť — Záujem na konaní*
(Článok 230 štvrtý odsek ES)
2. *Žaloba o neplatnosť — Prerušenie konania pred Súdom prvého stupňa v rámci očakávania rozhodnutia o veci pred Súdnyim dvorom, v ktorej sa spochybňuje platnosť toho istého aktu*
(Štatút Súdneho dvora, článok 54 tretí odsek)

3. *Pomoc poskytovaná štátmi — Pojem*
(Článok 87 ods. 1 ES)
4. *Pomoc poskytovaná štátmi — Rozhodnutie Komisie konštatujúce nezlučiteľnosť schémy pomoci so spoločným trhom*
(Článok 88 ods. 2 ES)
5. *Pomoc poskytovaná štátmi — Rozhodnutie Komisie konštatujúce nezlučiteľnosť pomoci so spoločným trhom — Ťažkosti pri výkone*
6. *Pomoc poskytovaná štátmi — Preskúmanie Komisiou — Správne konanie — Povinnosť Komisie vyzvať dotknuté osoby na predloženie ich pripomienok*
(Článok 88 ods. 2 ES)

1. Žaloba o neplatnosť podaná fyzickou alebo právnickou osobou je prípustná iba v prípade, že žalobca má záujem na vyhlásení neplatnosti napadnutého aktu. Na to, aby mohol žalobca pokračovať v konaní zameranom na zrušenie rozhodnutia, je potrebné, aby si zachoval osobný záujem na zrušení napadnutého rozhodnutia.

koší pri vykonaní tohto rozhodnutia tento podnik už nemá povinnosť vrátenia.

(pozri body 33 — 35)

To však nie je prípad podniku, ktorý sa usiluje o zrušenie rozhodnutia Komisie konštatujúceho nezlučiteľnosť štátnej pomoci, ktorá mu bola poskytnutá, so spoločným trhom a nariadenia o vrátení vyplatených súm, pokiaľ vo svetle dohody medzi Komisiou a dotknutým členským štátom v nadväznosti na ich spoluprácu zameranú na vyriešenie ťaž-

2. Pokiaľ sú na Súdny dvor a Súd prvého stupňa podané veci spochybňujúce platnosť toho istého rozhodnutia a ak Súd prvého stupňa rozhodol o nevyhnutnosti prerušenia konania až do vyhlásenia rozsudku Súdneho dvora, v tom prípade žalobné dôvody a tvrdenia, ktoré už Súdny dvor zamietol, nemôžu byť Súdom prvého stupňa automaticky zamietnuté ako neprípustné, a to z dvoch dôvodov. Po prvé prerušenie konania pred Súdom prvého stupňa podľa článku 54 tretieho odseku Štatútu Súdneho dvora v rámci očakávania vyriešenia veci pred Súdnym dvorom, v ktorom sa tak spochybňuje platnosť

toho istého aktu, nezbavuje Súd prvého stupňa pred ním prerušenej veci a zostáva plne a výhradne príslušný o nej znovu konať k dátumu ukončenia prerušenia. Po druhé rešpektovanie práva na obhajobu zakazuje, aby žalobné dôvody a tvrdenia obsiahnuté v žalobe boli zamietnuté iným súdom, pred ktorým autor tejto žaloby nemohol ani vystupovať, ani uvádzať svoje dôvody.

Aj keď zásada riadneho výkonu spravodlivosti, ku ktorej prejavu prispievajú účastníci konania svojím správaním, ich môže viesť k tomu, aby obmedzili svoju žalobu a obranu na otázky predstavujúce skutočné rozdiely vo vzťahu k otázkam, o ktorých rozhodoval Súdny dvor, nepri náleží Súdu prvého stupňa vykonať z úradnej moci toto obmedzenie namiesto týchto účastníkov konania tým, že zamietne niektoré žalobné dôvody, ktoré už boli prejednávané pred Súdny dvorom. Naopak, s nekonštruktívnym postojom jedného z účastníkov konania môžu súvisieť trovy konania nie nevyhnutné pre vyriešenie sporu, a to sa môže zohľadniť pri určovaní náhrady trov konania.

Aj keď Súd prvého stupňa rozhodol, že prerušenie bolo nevyhnutné vzhľadom na to, že platnosť toho istého aktu bola predmetom konania tak pred Súdny dvorom, ako aj pred ním, a aj keď je evidentné, že odpoveď Súdneho dvora v tomto rámci sa musí rešpektovať, prináleží Súdu prvého stupňa, ktorý

rozhoduje o veci samej, overiť, či sa riešenie dané Súdny dvorom môže aplikovať na prejednávaný prípad vzhľadom na eventuálne skutkové alebo právne rozdiely. V prípade rozdielov mu prináleží riešiť otázku, či tieto rozdiely vedú k inému riešeniu, ako ku ktorému dospel Súdny dvor. Ak takéto rozdiely neexistujú a ak jeden z účastníkov konania nástoží na žalobných dôvodoch identických so žalobnými dôvodmi, ktoré už zamietol Súdny dvor, Súd prvého stupňa môže rozhodnúť, že tieto žalobné dôvody zamietne odôvodneným uznesením ako zjavne nedôvodné.

(pozri body 36 — 39)

3. Komisia môže dospieť k záveru, že členský štát poskytnutím pomoci prevádzkovateľom čerpacích staníc na kompenzáciu straty príjmu spôsobenej zvýšením spotrebných daní na ľahké oleje v skutočnosti prevzal na seba všetky povinnosti, respektíve časť povinností prevzatých ropnou spoločnosťou poskytujúcou týmto staniciam na základe výhradnej kúpnej zmluvy s doložkou o správe ceny, ktorá zaväzuje túto spoločnosť prevziať na seba časť nákladov cenovej zľavy na pumpe, ktoré poskytl prevádzkovatelia, ak podmienky vnútorného a/alebo medzinárodného trhu vyžadujú alebo považujú za nevyh-

nutné dočasné alebo stále prispôsobenie týchto zliav. Z tohto dôvodu je táto ropná spoločnosť povinná vrátiť pomoc v prípade, že táto pomoc je nezlučiteľná so spoločným trhom.

Vrátenie tejto pomoci ropnou spoločnosťou je oprávnené, aj keď doložka o správe ceny nemá kogentnú a/alebo automatickú povahu, z toho dôvodu, že táto spoločnosť má výhradné právo neuplatniť túto doložku, hoci táto doložka je určená na to, aby sa uplatňovala, a že spoločnosť ju skutočne uplatnila za okolností uvedených Komisiou.

(pozri body 53 — 55, 60 — 62)

4. Pri skúmaní schémy pomoci Komisia vo všeobecnosti nemôže a ani nie je povinná presne identifikovať sumu pomoci, ktorú získal každý príjemca.

(pozri bod 67)

5. Ak dotknutý členský štát poukázal na ťažkosti pri výkone rozhodnutia Komisie

(pozri body 67, 69)

vo veci pomoci a vyriešil ich v rámci lojálnej spolupráce s Komisiou, opatrenia výkonu napokon prijaté týmto členským štátom posudzuje vnútroštátny sudca. Tak je tomu aj v prípade, ak Komisia súhlasila s výkonom navrhnutým dotknutým členským štátom. Tento súhlas len vyjadruje stanovisko Komisie, pokiaľ ide o prijateľnosť tohto výkonu z hľadiska práva Spoločenstva so zreteľom na ťažkosti výkonu, ktoré mal tento členský štát, ale nemení zodpovednosť dotknutého členského štátu, pokiaľ ide o identifikáciu a spôsob vyriešenia týchto ťažkostí. Ak by existoval spor týkajúci sa vymáhania pomoci po tomto súhlase, najmä so zreteľom na skutkové zistenia v napadnutom rozhodnutí alebo so zreteľom na presnú kvantifikáciu skutočnej výhody, ktorá sa má vymôcť, je povinnosťou vnútroštátneho sudcu vyriešiť tieto pretrvávajúce ťažkosti výkonu prostredníctvom vnútroštátnych pravidiel so zreteľom na napadnuté rozhodnutie a prípadne so zreteľom na tieto pretrvávajúce ťažkosti so zohľadnením súhlasu Komisie. V prípade pochybnosti má vnútroštátny sudca vždy možnosť pýtať sa Komisie podľa zásady lojálnej spolupráce alebo položiť Súdnemu dvoru prejudiciálnu otázku.

6. Správne konanie vo veci štátnej pomoci je otvorené len dotknutému členskému štátu. Podniky — príjemcovia pomoci sú považované len za zainteresované strany v tomto konaní. Z toho vyplýva, že podnik — príjemca pomoci bez toho, aby sa mohol opierať o právo na obhajobu priznané osobám, voči ktorým sa vedie konanie, má len právo zúčastniť sa správneho konania v primeranom rozsahu so zreteľom na okolnosti prednávaného prípadu.

Podľa článku 88 ods. 2 ES má Komisia povinnosť vyzvať dotknuté strany, aby predložili svoje pripomienky v štádiu formálneho vyšetrovania. Pokiaľ ide o túto povinnosť, uverejnenie oznámenia v *Úradnom vestníku Európskych spoločností* predstavuje primeraný prostriedok na oboznámenie všetkých dotknutých strán o začatí konania a jediným cieľom tohto oznámenia je získať od zúčastnených strán všetky informácie ako vodidlo pre Komisiu so

zreteľom na jej budúce kroky. V dôsledku toho sa podnik — príjemca pomoci nemôže odvolávať na porušenie zásady správneho úradného postupu z dôvodu, že Komisia osobne nevyžiadala od žalobcu pripomienky ku konaniu o preskúmaní. Naopak, Komisia má povinnosť zabezpečiť, aby dotknuté strany mohli predložiť svoje pripomienky v rámci konania vo veci formálneho zisťovania. Síce táto povinnosť Komisie neznamena, že ak má Komisia ku koncu predbežného preskúmania vážne pochybnosti o zlučiteľnosti finančného opatrenia so spoločným trhom, musí predložiť úplnú analýzu dotknutej pomoci vo svojom oznámení o začatí tohto konania, naopak Komisia musí definovať dostatočným spôsobom rozsah svojho preskúmania, aby tak nezbavila právo dotknutých strán predložiť svoje pripomienky svojho významu.

(pozri body 80 — 83, 85)